

Η ΖΩΗ Κ' Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ

ΤΟΥ Κ. ΣΤΕΦ. ΔΑΦΝΗ

Αν ό φιλοπερίεργος και πάντοτε αμφιβάλλον Άνδρέας ζούσε στην εποχή μας, θα έσπεκε εμπρόντητος για τα παράδοξα που συμβαίνουν στη σύγχρονη ζωή. Π. χ., θα εόρασε με τους αστρονόμους. Γιατί φανταστήτε την έκκλησι του Δανού πρίγκιπος να μάθαινε, ότι οι αστρονόμοι, ά διάφοροι στά μεγάλα προβλήματα της γήινης ζωής — το σοβιετισμό, τον αρχαιομαρξισμό, το φασισμό, την άναστολή των Γερμανικών χωρών, τις Ισπανικές ταρχές, την... ποεζία, κλπ.— έξακολουθούν, όπως στον καιρό του, να έξερευνούν το προπολεμικό και προαίον στερώμα, με τα τεράστια, τά τηλεβλεπιδή τηλεσκόπιά τους. Δηλαδή ό κόσμος έδώ κάτω γαλάει κι' αυτοί το χαβά τους!...

Περιογότερος όμως άπ' όλους τους αστρονόμους εινε τώρα ό Βέλγος καθηγητής Χάρμελ, ό οποίος άγγέλλει την Έκδοσι βιβλίου περί της... πολιτικής καταστάσεως των ουρανίων σωμάτων. Άλλά μη γιοήρι κανείς ότι πρόκειται να έξετασθούν τά πολεμοχαρή ή εισηφόνερα αίσθηματα των κατοίκων των αστρικών κόσμων.

Ότε με τά διπλωματικά διαβήματα και τους κοινοβουλευτικούς λόγους των πρωθυπουργών του 'Άρσως πρόκειται ν' ασχοληθώ ό Βέλγος αστρονόμος. Άλλάς θα παραμιασθή για τά όνόματα των διαφόρων άστρων και περί του ποσού βαρτίστηκαν έτσι οι άλλτες αυτοί του στερώματος. Σάν να λέμε, θα επιχηρήση μια περιγραφική ιστορία του αίσθηματος, ή όποια, δίχως άλλο, θα κινήσει το ένδοιμα φέρου του επιστημονικού κόσμου, αλλά και την προσοχή του φιλολογικού, αφού ή μελέτη θα γιανηρισθί με άρκετή σάλλα λογοτεχνίας.

Η καταγωγή των όνομάτων των άστρων εινε από τά ζητήματα που έχουν δια τά στοιχεία ενός ίδιου που μπορεί να έξεστηρίξη περιέργεια. Προάγια, αφού στά άστρα έδόθησαν —στην αρχαία εποχή— όνόματα θεών, μυθολογικών τεράτων και ήρώων, ήρθε ήμέρα που τ' όνοματιολόγο βρέθηκε έξηνειλημένο. Κάθε θεός και κάθε ήρωας, δια τά τέματα κι' όλοι οι παλληκαράδες είχαν το άστρο τους. Άλλά στο μεταξύ οι αστρονόμοι άνεκάλυψαν νέους κόσμους —άστρα και άστριδιά. Πώς να γίνη λοιπόν για να μη μείνουν άβάρηστοι, σάν έσθετα του Βροφροκομίου, οι νέοι πλάτυμα λίθοι που λαμποκοπούν στον άδωμαντοκόλλητο ουδανό;

Όι αστρονόμοι δέν έδωκολεύτηκαν να βρούν μια καλή λύσι. Άρχισαν να δίνουν καθένας τό... δικό του όνομα στο άστρο που άνεκάλυπτε. Όστόσο, άνθρωποι εινε και οι αστρονόμοι, καρδιά έχουν κι' αυτοί στα στήθη, ή υπόκεινται κι' αυτοί στις επεδράσεις των αμοιόμορων άγείων, όπως έξηγηί τον έρωτα ό Κόναν Ντουί στη ελθινικά του Φυσολόγου. Το συμπέρασμα εινε ότι κι' ένας αστρονόμος μπορεί καλύτερα να έρωτηχητή. Άφου λοιπόν οι έξερευνητές αυτοί του στερώματος έκνωποήσαν τη φιλοδοξία τους, άρχισαν να δίνουν σ' άστρα τό όνομα της λατρευτής τους γυναικάς. Ό Μάρκος Άντώνιος της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας έχάρησε στις φιλενάδες του τά διάφορα βασίλεια που κατακτούσε με τό σπαθί του.

Όι σημερινά αστρονόμοι χαρίζουν στις δικές τους τ' αστρικά βασίλεια, που κατακτούν με τί δύναν του μεγεθυντικού φακού, ίσως γιατί δέν εινε σέ θέα να προσφέρουν στις ώραιές τους κάτι... θετικότερο.

Τέλος, αφού έκνωποήσαν τη γυναικεία ματαιότητα, άρχισαν να βαρτίζουν τά ουδάνια σώματα των πολιτικών άνδρών, ή των στρατιωτικών και καλλιτεχνικών προσωπικτήτων. Σήμερα οι ασιουδιαότεροι «μεγάλοι άνδρες» (έκτός των δικών μας), έχουν καθένας τό άστρο του που πω κωουορνεύει στο στερώμα. Η κλασική αυτή έφρασις έγινε πειά με σελανγίονα πραγματικότης!...

Επειδή όμως οι όνομαζόμενοι άστροοειδείς εινε άνααίθητοι και καθημερινώς άνακαλύπτονται νέοι, ετήρη πρώτος να έκνωποήσθουν όλες ή φιλοδοξίες: Πρώ έτών, ένας Άμερικανός οφρανοδάρης έδωσε σ' ένα από τά μικροσκοπικά αυτά άστρώματα τό όνομα του Κάρνεξ. Ό πολυεκατομμυριοχός έστεινε να τον άναμειψη μ' ένα θαυμάσιο τηλεσκόπιο, άμέσως όμως συνέθη τό έξής: Όλοι οι ίππερατλάντια αστρονόμοι, άποθημοποιήθησαν να μμηπούν τον Έξωτο συνάδελφό τους! Καί τώρα, τά όνόματα των διαφόρων φρασιών του μετακαλάφου, της μονοτάδας, του πετρελαίου, κλπ. άχταδοβολούν στο άνεύθυνο στερώμα!...

...α ή Λουλου άποτελεί τό τρομερό και νομιμοτάτο ήμισυ του σοφωτάτου καθηγητού μιστερ Ο' Ζάκιζον, ό οποίος άνέβασε τ' όνομά της ως στους ουρανίους κάλους και άρχίως στη ζώνη που ορίζει ή τροχιά του Διός και του άμέσως μετ' αυτών πλανήτου.

Τό γεγονός διατυπωήσαστε από τις έφημερίδες κι' έκανε άρκετή έντύπωση. Άναψε όμως από ζήλια δια τά έπίγεια και ύπόγεια άστρα των «Μιοθίκι Κώλ», ήτοι των καρρασαντών της Άμερικης. Τά καιμένα τά κορίτσια έμελαγγόλησαν. Θεέ μου, να μην ύπαρχουν κι' άλλοι αστρονόμοι να έρωτηθούν; Οι γλαυκέδες νέοι της Άμερικης έκνωπύνησαν να τραβήθουν από την άπελπισία τους. Καμιά από τις σιγήνες αυτές δέν έπρόσχε πειά στά δολλάρια τους. Όλες ή θελαν εν' άστέρι στον ουδανό! Κι' ένας παιδοδαλαριοχός γιάτρης, μονάχιμος καναχάρης ενός βουλιώος της βομηχανίας, έβασε τό ζήτημα με τον πιο πραχτικό τρόπο:

Άγόρασε άπλοτάτα ένα νέο άστρώμα από κάποιον λαμώδωστο αστρονόμο και τό χάρισε στην έλεική του!...

Όταν έγινε γνωστόν ότι ή Ζουζού άκτινοβολεί λίγες λυγές πειό από την τροχιά της Λουλιός, ή έπίγεια Ζουζού έπίγνε να τραβηθί από τη χαρά της, αλλά τό άλλο έπίγιο άστρο, ή Λουλου, δέν έμεινε καθόλου εχταρσήμενη από τη γενοιά αυτή του όνοματός της. Έβαλε λοιπόν φοιά στον άνδρα της, τον αστρονόμο:

— Τί τώρα; Όχρουνε κι' ή παξιμάδες τό άστρο τους; ... Ντροπή!... Έσύ, Ζάκιζον, δέν πορεί να τ' άφήσεις έτσι.

Άκολούθησε λοιπόν ζορη δια του τίπου φιλονεικία μεταξύ των δυο αστρονόμων —του αίσθηματικού και του δωροδοκούμενου— και έδημοσιεύθησαν περιποδωστές μελέτες, από τις όποιες απεδιέγη ότι ή διάμετρος της Λουλιός εινε κατά 12 χιλιάμετρα μεγαλιότερη από τη διάμετρο της Ζουζούς, κι' αυτό άποτελεί νίκη για τον αίσθηματικό αστρονόμο.

Θέλετε και τά επακόλουθα της πρωτότυπης αυτής ιστορίας; Ό παραδοξόμοσ οφρανοδάρης παμοκρείται τώρα από διαφόρους πλοισίους νέους, οι όποιοι προσφέρουν γενναία ποσά για ν' αγοράσουν ένα νέο άστέρι και να τό χαρίσουν στις έλεικές της καρδιάς τους. Καί ό ποιητής... άστρων δέν παύει να έξερείνει τό στερώμα και να φαρειψί ούδάνια σώματα για την έγχωρία κατανάλωσι, σέ τιμές όρισμένες. Έτσι τά άστρα άπέκτησαν και αυτά στη χώρα των δολλαριών την άγοραία τους τιμή, όπως ή Άμερικανικές τοίχιες και τ' άλλα πειά προτίονα!...

Ό κ. Δημ. Αιγινήτης, ό άλλοτε οεαστός μου καθηγητής, διαβάζοντας τά παραπάνω, θ' άγανακτήσει ίσως εναντίον των Άμερικανών συνάδελφον του, οι όποιοι άνακατέινουν την Έπιστήμη στις έρωτικές ή τις κερδοσκοπικές τους επαχθήσεις. Άλλά τό 'Ελλην αστρονόμος ουτε φιλοσοφημάτος ύπήρξε ποτέ, ουτε με τον πρωλλό γυό της Άφροδίτης μπορεί πειά να έχη σχέσις. Όσον άφορά τον ύπαφωμένο, τό πράγμα διαφέρει. Ό ύπαφωμένος συμπλήρης — ό όποιος στη νεότητά του έσπούδασε πολλά, όμοι και την Άστρονομία— αν έλχε στη διάθεσί του τώρα ένα δυνατό τηλεσκόπιο και την καλή τύχη ν' άνακαλύπτί νέους πλανήτες, δέν θα έδίσταζε να μεταναστήση στη χώρα των δολλαριών, όπου τά άστρα άπέκτησαν την άγοραία τους αξία. Έμπορος άστρων! Ίδου ένα καινούργιο στάδιο δόξης και πλούτου!...

ΣΤΕΦ. ΔΑΦΝΗΣ

ΜΙΚΡΑ - ΜΙΚΡΑ

- Ρήτσαν κάποτε έναν φιλόσοφο:
- Που πρώγια γεννάει γρηγορότερα;
- Κι' έκείνος άποκρίθηκε:
- Η εσθγύσια!...

